

EGYETEMI KULTURÁLIS SZEMLE

Alfred Anderesch: Karambol Andre Maurois: Hotel Tanathos

A JATE színjátszóinak új bemutatói

A fesztiválon színjátszóink komoly sikert ért el. Legnagyobb díjat, az aranyérmesített meg. Jelentős az Universitas együttesének elismerése, a Karambol és a Hotel Tanathos meghívta őszre az Egyetemi Színpadra vendégszerepleni. Az illetékesektől függ, hogy a meghívásnak eleget tudnak-e tenni.

A műsor első részében a Karambol című hangjáték színpadi változatát mutatták be Paál István rendezésében. Nem volt könnyű dolga, a merőben más műfajba való áttevést Paál ötletesen, erőtettség nélkül oldotta meg. A szereplőket a darabnak megfelelően keveset mozgatta. Így oratóriumhoz hasonló szuggesztív hatást ért el. Csak a kórus értelmezésében vitatható rendezői elképzelése. Túlságosan kis létszámúak és vontatottak tűnt. A kórus a huszadik századi kapitalista világ céltalanul rohanó életének a hangulatát van hivatva visszaadni. Ezt többtagú kórusnak sokkal pergőbb ritmusban, személytelen, szentelen hangon lehetett volna megcsinálni. Ebből a kíméletlenül rohanó valóságból tűnik fel a három ember, akiknek közülük van a karambolhoz. A benzinkutas, a vezérigazgató és a lány. A három alak: három kristálytisztá lélektanij tanulmány. A rendező

és a szereplők egyaránt képek voltak helyesen interpretálni.

Vincze István benzinkutas egyszerű, de ahol kellett, lélegzetelállító is tud

Nagy sikerrel szerepeltek az auditoriumban a JATE színjátszó csoportjának tagjai. Képünkön a »Karambol« két szereplője Belédi Ilona és Szokács László.

(Siflis felvétel)

Lantos István és Szokács László Maurois Hotel Tanathos ának egyik jelenetében. Az együttést meghívta budapesti vendégszereplésre az Egyetemi Színpad Universitas Együttese.

Jenni. A lány alakját Tóth Éva jelenítette meg, mértéktartó, finom eszközökkel. A vezérigazgató figuráját Szokács László alakította, félelmetes szuggesztívással és intellektuális átéléssel. Az előadás legnagyobb színészi produktuma a rákos tüdő kinos kaparánság, szorításának az eljátszása volt. Tüdejé sípolt, hörgött, a levegőt nehezen vette. A néző érezte a kíméletlen szorítást. Az epizód szereplők is jól oldották meg kisebb, nagyobb feladatukat, Heiss főtörzsmester: Ocskay Gábor; rendőrtiszt: Simon László; Steffen: Racsmány Mihály; Mary Lue: Belédi Ilona; Jimmy Wong: Lantos István volt. Mindnyájan komoly részesei a sikernek.

A Hotel Tanathos című bizarr Maurois-elbeszélést Daniss Győző dramatizálta, kitűnően. A darab sikerre sokat köszönhet neki.

A rendezés Lantos István munkája. Hangulatremtő és ötletes volt. Nagy segítséget jelentett neki és a szereplőknek Szabó Kálmán művészeti vezető sok hasznos észrevétele és tanácsa. Mindkét darab próbára eljárt és lelkiismeretesen segített. A szereplők közül a legtöbbet a Sarconit és az igazgatót alakító Szokács László és Lantos István nyújtották. Mindketten kitűnően eltalálták figurájuk lényegét. Hatásos volt groteszk humoruk. Jean Monier jól alakította Vincze István. Amennyire szerepe engedte, ő is élt az alapkonceptió lehetőségeivel. Egyes helyeken talán egy kicsit el is túlozta. Clara izgalmas és nehéz szerepét Barra Anikó egyszerűen, kedvesen, könnyedén oldotta meg. Különösen a Jeannel történő szerelmi jelenetekben tetszett. A sofőrt alakító Ungi Imre rövid szerepében is érzékeltetni tudta a »halál szállodájának« hangulatát.

Az aranyérem elnyerésével a színjátszó gárda megmutatta, hogy tud szép dolgokat csinálni. Van benne erő, lelkesedés és tehetség. Szabó Kálmán személyében méltó művészeti vezetőre is találtak. Remélhetőleg ezek után több erkölcsi és anyagi támogatást fog kapni a publikumtól és az egyetemtől. Ha így fejlődik tovább, az ország legjobb műkedvelő csoportjai közé emelkedhet. Izgatottan várjuk a leendő izgalmas premiereket.

Horváth György

A költészet szeretetével

Versmondók kétnapos vetélkedése a Rerrich Béla téren

Harminchárom versmondó gú, képzett versmondó bevezetett be a szegedi kulturális szemle szavalóinak nagy vetélkedésére, mely május 2-án délelőtt 11 órakor kezdődött meg a Rerrich Béla téri Béke-épület nagy előadótermében. A szám már önmagában is figyelemre méltó. Hisz ilyenformán a szemle tagozatai közül a versmondók tagozata

tában kellett leginkább megküzdeni az érmekért, itt kellett leginkább mindenkinek mindent beleadni a produkcióba.

A verseny nem is maradt el a várakozástól. Nem maradt el izgalma, meglepetéseit tekintve, de ami legfontosabb, nem maradt el a szavalatok igényességében, színvonalasságában sem. Örömmel vettük tudomásul, hogy azoknak a felsőoktatási intézményeknek a fiataljai, ahol az irodalom nem oktatott tárgy (például az orvosegyetemek) mily nagy lelkesedéssel, szeretettel olvasnak és tanulnak verseket s hány kultúralt, tehetséges szavaló akad ezek között a fiatalok között is. Azt is jóleső érzés volt hallani, hogy a szavalók zömmel mai, élő, vagy legalább is XX. századi magyar és más nemzetiségű költők sokszor a legaktuálisabb politikai mondánivalókat hordozó közéleti verseit választották versmondásuk tárgyául. Örvendetes fiataljaink ez az érdeklődése a ma költészetére iránt.

Elsőként Szabó András lépett a zsűri elé Pablo Neruda »Megmagyarázok néhány dolgot« című versével. Nyugodt, kiforrott egyénisé-

gü, képzett versmondó benyomását keltette már az első mondatokkal s töretlenül, végig egységes felfogásban mondta el ezt a memóriát is próbára tevő hosszú költeményt. A közönség tapsa kitűnő teljesítményt jutalmazott.

A legképzettebb, »legminőségibb« szavaló gárdát az Eötvös Loránd Tudományegyetem küldte erre a vetélkedőre. Az Universitas Együttes tagjai: Böhm Edit, Csaplár Katalin, Sólyom Katalin és Soóky Andrea itt is kitétek magukért.

Négyük közül csak Soóky Andrea teljesítménye tűnt valamivel halványabbnak, középszerűnek. Böhm Edit szép beszéde, kiejtése, Csaplár Katalin telt orgánuma, őszinte pátosza, Sólyom Katalin vibráló, izgalmas egyénisége s mindhármójuk hibátlan szövegmondása, a művek átélt tolmácsolása hivatásos előadóművészek színvonalára emelte produkciójukat. Délelőtt még Domján Antónia, Mátyás István és Szarvas Péter a Budapesti Felsőfokú Élelmiszeripari Technikum hallgatói szavaltak kevesebb tehetséggel, kisebb sikerrel.

Délután 3 órakor a Pécsi Orvostudományi Egyetem három szavalóját szólította maga elé a zsűri. Rák Endre Ludemisz Menelaosz »Jól vagyok« című versét mondta el mértéktartóan, precíz szöveg tudással. Szentirmai Cecília Du Bois néger költő az »Atlantai harag napja« című prózaversét tolmácsolta szép, nemes pátosú, méltóságteljes hangvételű előadásban. Marton Piroska kevesebb versmondói tehetséget árult el szavalatában.

Petőfi Sándor »Az apostol« című elbeszélő költeményének egy részletét vitte pódiumra Szeri Béla a Bajai Felsőfokú Tanítóképző Intézet hallgatója. Versmondása, szöveg tudása egyaránt megfelelő volt. Balogh Erzsébet, a Szarvasi Felsőfokú Óvónőképző Intézet hallgatója Váci Mihály »Búcsúzás« című versét mondta el szépen, de erőtlően, túlságosan is érzelmess-halkra vett felfogásban.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem versmondóit hárman képviselték a vetélkedőn. Közöttük legeredményesebben Letóha Gyula, aki Fodor András »Aréna« című versének bemutatásával nagy közönségkért is aratott. Szavalatának a szenvedélyesség volt egyik erénye, ami ugyanakkor szép, kifejező szövegmondással párosult. Bender Krisztina G. B. Shaw »Warenné mestersége« című színművből mutatott be egy részletet jó szöveg tudással, de nem eléggé intenzív és mély átéléssel. Erős István nem választott versmondói alkatának megfelelő verset. József Attila műve, »A Dunáról« zengőbb, erősebb orgánomot, de főleg nagyobb hangerőt igénylő vers. Teljesítménye így elmaradt attól a színvonalától, amelynek előresére egyébként képes.

Papp Lajos

A JATE Irodalmi Színpad műsora

3-án, vasárnap de. 9 órakor mutatta be a JATE Irodalmi Színpada »Mi politizálunk« c. műsorát, mely a mai szovjet irodalomból vett szemelvények segítségével vezetett végig bennünket a szovjet élet háború utáni legfőbb problémáin. A műsor összeállítása és rendezése Csoma Béla (V. éves bölcsész) munkáját dicséri.

Elsőző Robert Rozsgyentszvenszkij Rekviumjének és Solohov: Emberi sors c. novellájának egy részlete hangzott el. Tvardovszkij: Így volt c. művének részlete és Jevtusenkó: A város reggel c. verse a személyi kultuszt, illetve az ez alól való oldóást exponálja. Végül egy új harcos, lendületes élet szemlélet kibontakozását villantotta fel Kuznyecov: A legenda folytatása c. kis-

regényének részlete és Rozsgyentszvenszkij: Mi politizálunk c. verse.

A rendezői elgondolás ügykezett biztosítani a műsor folyamatosságát, lendületét, kár, hogy az előadás kissé kiforratlannak hatott, s az együttes, melynek tagjai: Horváth Ágnes, Szalatsi Zsuzsa, Szeberényi Judit, Vetró Éva, Borovics Miklós, Simon László, Szokács László, Várhidi László, Vincze István és Ungi Imre voltak, mintha fáradt lett volna. (Ehhez talán az előző esti »Karambol« és »Tanathos« előadás is hozzájárult.) Ha néhány egyéni teljesítmény kiforrottabb, s az együttes összeszokottabb lett volna, bizonyára nem kellett volna megelégedniük a bronzfokozattal.

Gádorosi Vass István

A Szegedi Orvostudományi Egyetem népzenekarának sikeres szereplése

Nagy tetszés fogadta a Móra Ferenc Művelődési Otthonban a Szegedi Orvostudományi Egyetem népzenekarának színvonalas produkcióját. A zömben egyetemi hallgatókból álló zenekar nemcsak a táncpart kísérte kitűnően, hanem önálló szereplésre is vállalkozott. Az együttes tagjai valamennyien képzett zenészek, így érthető is ez a vállalkozó kedv, s nem különben az igényes műsor is.